

Leve 1. mai! Foren dere under maoismen!

I anledning 1. mai oppfordrer vi alle våre lesere til å studere den internasjonale felleserklæringen fra 2021, underskrevet av 17 maoistiske partier og organisasjoner, med tittelen “Den katastrofale verdenssituasjonen krever proletarisk revolusjon! Foren dere under maoismens røde fane!”.

Erklæringen legger frem en kortfattet oppsummering av verdenssituasjonen og viser veien ut av det helvetet som imperialismen skaper for massene i den tredje verden. Vi stadfester at vi slutter oss til denne uttalelsen, det er en korrekt uttalelse som peker ut retningen for all verdens kommunister og proletarerer.

Les erklæringen her:

[Felles internasjonal 1. mai-uttalelse](#)

Om 1. mai og de historiske oppgavene til proletariatet og kommunistene

De store kommunistiske lederne har på nærmest profetisk vis forutsett utviklingen i verden de seneste årene. De borgerlige kommentatorene er sjokkert over krisa og krigen i Ukraina, men for oss er dette kun bekreftelser av det kommunistene har sagt lenge. Imperialismen kan aldri bli noe annet enn et barbarisk system. Det har aldri betydd, og kan aldri bety, noe annet enn folkemord, sult, nød, krise og krig for hundretalls millioner mennesker.

På den andre sida vokser proletariatet og de undertrykte

nasjonene. Siden 1980 har antallet mennesker i den tredje verden nesten doblet seg fra 3-4 milliarder til 6-7 milliarder. Stikk i strid med hva vi lærer på skolen og i media, vokser proletariatet. Og sammen med det, vokser fattigbøndene og folket i de undertrykte nasjonene, proletariatets forbundsfeller som roper på frigjøring.

Proletariatets politiske parti er det kommunistiske partiet. Proletariatets ideologi er marxismen-leninismen-maoismen. Vår ideologi er vitenskapelig, og dermed i evig utvikling, fordi den gjenspeiler en virkelighet som stadig utvikler seg. Alt som finnes er materie i bevegelse, og bevegelse er forandring. Med utviklingen av kapitalismen og imperialismen, og med den proletariske verdensrevolusjonen, har ideologien gjennom tre stadier utviklet seg til stadig høyere nivå. Vi har fått en stadig dypere innsikt i hvordan vår klasse kan og må gripe makta.

Formann Gonzalo er arvtageren etter Marx, Lenin og Mao, og er den som har løftet ideologien til dagens nivå. Fra denne høyden har han slått fast at det som står på dagsorden i hvert eneste land, er å konstituere eller rekonstituere kommunistiske partier, som i dag må være maoistiske og militarisererte partier, fordi deres oppgave er å initiere og utvikle folkekrig, som en del av og i tjeneste for den proletariske verdensrevolusjonen.

Gjennom folkekrigen bruker proletariatet loven om revolusjonær vold, til å ødelegge borgerskapets diktatur, og etablere proletariatets diktatur, for å feie vekk all utbytting og undertrykking fra jordas overflate. Gjennom tre former for revolusjoner, nydemokratiske revolusjoner i den tredje verden, sosialistiske revolusjoner og kulturrevolusjoner, forvandler proletariatet verden. Med revolusjonene, og revolusjon betyr krig – i dag folkekrig, knuser vi alle bestående økonomiske, sosiale, politiske og ideologiske forhold, og etablerer nye slike forhold i det klasseløse kommunistiske samfunnet i hele verden. Dette har vært kommunistenes eneste mål siden Marx og

Engels etablerte kommunistenes program med det kommunistiske manifestet i 1848.

De påfølgende mer enn 150 årene med kamp i teori og praksis, en kamp som har kostet bokstavelig talt millioner av heltemodige martyrer livet, har gitt oss enorme erfaringer, storslagne seiere og løftet ideologien til sitt hittil høyeste nivå: marxismen-leninismen-maoismen, med de universelt gyldige bidragene fra formann Gonzalo. Blant de fremste milepælene og seirene har vi pariserkommunen 1871, generalprøven i Russland i 1905, oktoberrevolusjonen i 1917, seieren over fascismen i 1945, den kinesiske revolusjonens kulminasjon i 1949, etableringen av en sosialistisk leir i én tredel av verden, den proletariske kulturrevolusjonen i Kina som begynte i 1966 og folkekrigen i Peru, som ble initiert i 1980 og som fortsetter til denne dag.

Eposet om proletariatets frigjøring er det vakreste og mest storslagne som noensinne er skrevet, og det skrives fremdeles. Den proletariske verdensrevolusjonen begynte med pariserkommunen i 1871, og vi er nå i dens tredje og avgjørende stadium. Vi lever i perioden på 50-100 år, målt fra 1960-tallet, hvor imperialismen vil feies vekk fra hele jordas overflate. Dette var formann Maos forutsigelse, som mange opportunister benektet for noen få år siden, men som i dagens situasjon kan vekke navnløs frykt i borgerskapet. Vi lever i et vendepunkt, markert av den største økonomiske krisa i kapitalismen siden 1930-tallet, kanskje noensinne, markert av et regelrett folkemord på verdens fattigste, i form av prisøkning, sult og fravær av medisinsk behandling og vaksiner mot pandemien, markert av voldsomme folkelige protester i alle verdensdeler uten unntak, og i dag særlig merket av russisk imperialisme sin angrepskrig mot Ukraina, i deres rivalisering med yankee-imperialismen.

Foren dere under maoismen!

Midt i denne situasjonen reiser kommunistene maoismens fane, og roper på enhet under denne. Det vil si enhet av kommunister, enhet i proletariatet og enhet i folket. Midt i denne situasjonen kaller venstresida i den internasjonale kommunistiske bevegelsen, til den forente maoistiske internasjonale konferansen (CIMU), for å stifte proletariatets nye internasjonale organisasjon. Midt i denne situasjonen, reiser fire brennende fakler seg, folkekrigene i Peru, India, Tyrkia og Filippinene – fire folkekriger som utgjør aksene i den proletariske verdensrevolusjonen. Fire folkekriger som utvikler seg gjennom krumninger og svinger, men som har overlevd i fire til fem tiår, hvor fienden har gjort alt de har kunnet for å utradere dem. De fire folkekrigene og verdens kommunistiske partier, må tas som en enhet, kan ikke settes opp mot hverandre, og utgjør dyrebare bestanddeler, akse og spydspiss i et forent hele: den proletariske verdensrevolusjonen. Revisjonistene og opportunistene søker forvirring, nederlagsstemning og splittelse, der hvor kommunistene søker enhet. Revisjonistene og opportunistene kjøpslår med internasjonalsismen og setter folkekriger opp mot hverandre, der hvor kommunistene forsvarer enheten og internasjonalsismen med sitt liv om nødvendig.

Erklæringen fra 2021 er aktuell også denne 1. mai. Det er en uttalelse av overskridende betydning, og vi oppfordrer igjen våre lesere til å studere den og til å legge den til grunn for videre studier. Vi oppfordrer igjen til å gå ut på gata i dag 1. mai, og til å slutte opp om den revolusjonære bevegelsen for å styrke og utvide og videreutvikle denne.

La oss stadfeste slagordene fra erklæringen av 2021:

Ære være det internasjonale proletariatet – leve 1. mai!

Leve maoismen – knus revisjonismen!

*Fremad til den forente internasjonale maoistiske konferansen
og proletariatets nye internasjonale organisasjon!*

Seier til folkekrigene!

Engelsk versjon:

[Joint International Mayday Declaration: The Catastrophic World
Situation Demands Proletarian Revolution! Unite Under the Red
Banner of Maoism!](#)